

Arrest

nr. 277 515 van 16 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. COPINSCHI
Berckmansstraat 93
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 mei 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 september 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat S. COPINSCHI en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Russisch staatsburger van Russische etnische origine, afkomstig uit Grozny, in de Tsjetsjeense Republiek. Als enig kind van een alleenstaande Russische moeder, en samen met uw moeder, heeft u de twee Tsjetsjeense oorlogen doorstaan. In 1998 hadden jullie een poging gedaan om zich te hervestigen in de regio Krasnodar, maar zowel uw moeder als u zelf kregen daar toen te maken met haatreacties van de lokale bevolking tegen mensen afkomstig uit de Tsjetsjeense republiek. U zelf werd gepest en geïntimideerd door jongeren. U werd daarbij uitgescholden voor Tsjetsjeense terrorist. Uw moeder werd zelfs een keer door iemand aan het hoofd verwond met een steen. Uiteindelijk keerden jullie terug naar de Tsjetsjeense republiek in de periode voor aanvang van de laatste oorlog. Nadat jullie

appartement was vernield tijdens het beleg van Grozny eind 1999 aanvang 2000 slaagden jullie erin te ontsnappen naar het noorden van de republiek waar jullie de volgende jaren verbleven in een tentenkamp voor vluchtelingen. Vanaf 2002 verbleven jullie in een tijdelijke accommodatie in centrum Grozny maar in 2007 werden deze opvanginitiatieven opgedoekt. Vanaf 2004 verbleef u als student in de stad Saratov waar u studeerde aan de plaatselijke universiteit. Toen u in 2009 was afgestudeerd, vond u geen werk door de wereldwijde economische crisis van dat moment. Omdat uw moeder sinds 2008 haar appartement opnieuw had kunnen betrekken na herstelling van de oorlogsschade, en u daar een gratis mogelijkheid tot huisvesting had, en omdat u wel werk vond in Grozny, hervestigde u zich in Grozny. U werkte voortaan als accountant voor het meubelbedrijf Grand Mebel Grupp. U zou voor dit bedrijf blijven werken tot uw vlucht uit de Russische Federatie eind 2021. U was er zich wel van bewust dat u als jonge vrouw van Russische origine, zonder enig beschermend netwerk zoals wel gebruikelijk is onder de Tsjetsjenen zelf, erg kwetsbaar was en niet moest rekenen op bescherming in geval u problemen zou meemaken. In 2011 werd u slachtoffer van een daad van seksuele agressie in Grozny. U bleef niettemin wonen en werken in Grozny omdat u een goede band had met uw werkgevers en voldoende verdiende om een comfortabel bestaan te handhaven. In 2015 verbleef u in Rostov-aan-de-Don voor een aanvullende studie van 1 jaar accountancy. U had eerder al uw domicilieadres overgeplaatst naar Rostov deels omdat u vanuit deze stad makkelijker een internationaal paspoort kon bekomen en omdat het in deze stad makkelijker is om Schengenvisa te bekomen voor de reizen die u regelmatig ondernam.

Op 25 november 2021 kwam een goede vriendin uit Moskou op uw werkplaats langs met het verzoek dat u samen thee zou drinken bij een kennis van haar in diens appartement. Het betrof iemand met wie ze mogelijk zaken kon doen – ze was immobiliënagent in Moskou – en ze vroeg u mee omdat het ongebruikelijk is dat een vrouw alleen naar het appartement van een man zou gaan. U stemde in en ging mee. Eens aangekomen in het desbetreffende appartement, bleek deze kennis een Tsjetsjeense man in militair uniform te zijn, hetgeen u niet had verwacht. Jullie converseerden gedrieën gedurende anderhalf uur. U zelf stelde weinig vragen omdat u zich niet op uw gemak voelt in de nabijheid van militaire mannen. Op zeker moment kwamen leden van het security team van deze man binnen met een u onbekende gevangene. Daarop beval de Tsjetsjeense militair uw vriendin en u dat jullie zouden wachten in de aanpalende slaapkamer. Vanuit de slaapkamer konden jullie enkel horen wat er zich daaropvolgend afspeelde in de zitkamer: jullie hoorden dat de gevangene hardhandig werd verhoord over mensen die hij zou kennen. Jullie hoorden dat er geweld werd gebruikt, hoorden ook enkele schoten van vuurwapens. U trachtte intussen van uw vriendin meer informatie te verkrijgen over deze militair maar ze bleek ook weinig te weten over hem. U kent van deze man enkel zijn bijnaam 'Wild' en u gaat ervan uit dat deze man machtig is gezien hij sterren had op zijn uniform en gezien hij een security team onder zijn bevel had. Uiteindelijk zagen jullie via een deurkier dat de gevangene bewusteloos werd afgevoerd. Daarop kwam de Tsjetsjeense militair weer bij jullie. Hij beval uw vriendin het appartement te verlaten en nam uw binnenlands paspoort en uw smartphone af. U wist uit ervaring dat leden van het overheidsapparaat zulks systematisch doen om burgers elke weerbaarheid te ontnemen: u kon op die manier niemand bereiken en deze man kon via uw paspoort alles over u vernemen. De militair gaf u daarop te kennen dat hij seks met u wilde maar dat het intussen na middernacht was, waardoor het vrijdag was. Gezien op deze vrijdag – als gebedsday voor moslims – voorgeschreven is enkel deugdzame handelingen te stellen, vond hij dat hij geen seks met u kon hebben voor het zaterdag was. Hij gaf aan dat hij dringend weg moest maar dat u in het appartement op hem moest wachten terwijl het hoofd van zijn security team bij u de wacht zou houden. Daarop verliet de militair het appartement. U zag geen mogelijkheid om te ontsnappen. Na verloop van tijd kwam de chef van het security team u tegemoet met de mededeling dat u snel uw spullen bij elkaar moest nemen en het appartement verlaten zonder ooit terug te keren. Het was intussen ochtend. U verliet het appartement en ging naar het appartement van uw moeder. U contacteerde van daaruit uw collega A. I. (...) omdat u vertrouwen in hem stelde. U vroeg hem u onmiddellijk de Tsjetsjeense republiek uit te brengen. Nog diezelfde dag, 26 november 2021, bracht deze u per personenwagen via binnenwegen uit de Tsjetsjeense republiek. Hij bracht u onder in een appartement van hem in Rostov. Hij ried u af om iemand telefonisch te contacteren of toegang te zoeken tot sociale media. U besloot vanuit Rostov de verdere ontwikkeling van uw situatie af te wachten in Tsjetsjenië en later in te schatten in hoeverre u nog in veiligheid zou kunnen terugkeren naar de Tsjetsjeense republiek. Een week later ontving u echter een mail van uw werkgever, M. K. (...), met de melding dat militairen naar u waren komen vragen op uw werkplaats. Intussen werd het u duidelijker dat de Tsjetsjeense militair die u door uw ontsnapping had afgewezen, het hier niet bij wilde laten. In samenspraak met uw werkgever, besloot u een vluchtgreis die u nog voor het incident van 25 november geboekt had, te gebruiken om asiel te vragen in transit in Brussel. Op 15 december 2021 vloog u vanuit de luchthaven van Rostov, gebruik makend van uw internationaal Russisch paspoort, via Moskou naar Brussel waar u in de transitzone op diezelfde datum om asiel verzocht bij de bevoegde Belgische instanties.

Omdat u niet beschikt over een gepaste verblijfstitel voor België werd beslist om u voor de behandeling van uw asielerzoek, onder te brengen in een gesloten opvangcentrum op de grens.

Ter staving van uw asielverzoek legt u volgende bewijselementen voor: een Russisch internationaal paspoort, uitgegeven in 2015; een Russisch internationaal paspoort, uitgegeven in 2010; een kopie uit uw binnenlands Russisch paspoort dd.2001; een binnenlands Russisch paspoort dd.2007, een Russische geboortakte met vertaling, een bewijs dd.27.02.2007 dat u toen geregistreerd stond op het (toenmalig) adres van uw moeder in Grozny; een schoolattest dd.2002; een schoolattest dd.2004, met bijlage; een universitair diploma dd.2009, met bijlage en met vertaling; een universitair diploma dd.2015, met bijlage, en met vertaling; een kopie van een eigendomsbewijs van uw ouderlijk appartement op naam van uw grootmoeder; een eigendomsakte van uw ouderlijk appartement op naam van uw moeder dd.17.08.2010; een bewijs van tewerkstelling dd.07.04.2021; een bewijs van een blanco strafblad dd.12.08.2021; een kopie uit het binnenlands Russisch paspoort van uw moeder, een luchtvaartticket met reservatiebewijs.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verklaarde de Russische federatie te zijn ontvlucht omdat u wordt vervolgd door een Tsjetsjeense militaire persoon met invloed die een poging tot seksueel ongewenst gedrag jegens u heeft ondernomen, en omdat u als vrouw van Russische origine geen kans maakt op bescherming tegen soortgelijke misdrijven in de Tsjetsjeense republiek.

Wat betreft de door u verklaarde vervolging door genoemde Tsjetsjeense militaire persoon moet worden gewezen op vaststellingen van een gebrek aan aannemelijkheid van minstens essentiële aspecten van deze vervolging.

Allereerst blijkt dat u onaannemelijk weinig weet over de Tsjetsjeense man die u op 25 november 2021 bedreigd heeft met ongewenst seksueel gedrag. U heeft geen enkele informatie over zijn identiteit behalve zijn bijnaam 'Wild.' Wat betreft de militaire insignes op diens uniform – en de symbolische betekenis ervan in termen van militaire graden – weet u enkel dat hij sterren had. Over hoeveel sterren het hierbij ging, en of er nog andere tekens op diens uniform stonden, weet u niet (CGVS I, p. 7, 9-10). Dergelijke informatie zou nochtans duidelijkheid kunnen bieden met betrekking tot uw vervolgingsvrees in de zin dat het met name een relevante indicatie zou geven van de machtspositie van deze persoon. Welnu, gezien uw verklaring dat uw vriendin en u gedurende ongeveer anderhalf uur hebben geconverseerd met deze persoon voordat diens security een gevangene binnenbracht (CGVS I, p. 13), dient het niet aannemelijk te worden genoemd dat u dusdanig weinig informatie zou hebben vernomen over deze persoon of zou hebben waargenomen in diens fysieke verschijning. Weliswaar gaf u aan dat u zich niet op uw gemak voelt in het bijzijn van mannen met militair profiel (CGVS I, p. 13). Echter biedt deze poging tot verklaring geen afdoende uitleg waarom u helemaal niets heeft vernomen dan wel waargenomen omtrent deze persoon binnen deze tijdspanne van anderhalf uur van nabije informatie-uitwisseling.

In deze inschatting is evengoed rekening gehouden met de vaststelling dat u ook via uw vriendin K. (...) onaannemelijk weinig informatie heeft bekomen over deze Tsjetsjeense militair. Deze vriendin had immers al zakelijke contacten met deze man in de zin dat hij voorafgaand interesse had geuit om via haar immobiëlen te kopen in Moskou waar ze als immobiëlenagent werkzaam was (CGVS I, p.10). Gegeven deze voorgeschiedenis mag toch verwacht worden dat K. (...) de officiële identiteit dan wel professionele hoedanigheid van deze man zou kennen, en dat u bijgevolg ook de mogelijkheid had om via K. (...) enigerlei meer informatie te bekomen over deze man (CGVS I, p.9). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u K. (...) vrijwel niet heeft bevraagd over de identiteit van deze persoon. U houdt het daarbij zelfs voor mogelijk dat K. (...) de officiële naam van deze persoon wel kent (CGVS I, p. 11). U werd met het belang van verdere kennis over de identiteit van deze persoon geconfronteerd (CGVS II, p. 12-13). U repliceerde dat zelfs als deze man een bescheiden machtspositie zou bekleden, de kern van het probleem blijft dat u hem door uw ontsnapping heeft afgewezen. Deze uitleg voldoet alvast niet. Immers los van de mogelijke persoonlijke reactie in hoofde van deze persoon, blijft niettemin relevant voor uw persoonlijke inschatting van uw eigen veiligheidstoestand in hoeverre deze persoon personen of middelen kan inzetten om u te viseren.

In dit kader is het trouwens ook van belang erop te wijzen dat u heeft nagelaten om sedert 25 november 2021 nog contact op te nemen met uw vriendin K. (...) (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 11). Ter verklaring gaf u aan dat u haar niet in problemen wilde brengen door haar te contacteren. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u sedert 25 november 2021 nog diverse malen contact had met uw werkgever, M. K. (...): u heeft hem daarbij ingelicht over uw probleem met de genoemde militair, u heeft met hem ook overlegd over uw opties sedertdien, inbegrepen de optie om asiel te vragen in transit in de luchthaven van Brussel, u heeft hem tenslotte ook ingelicht over uw verblijf in een gesloten opvangcentrum in België

(CGVS I, p. 8, 9, 12-13; CGVS II, p. 7). Gegeven deze vaststellingen strekt het dan ook tot verbazing dat u om veiligheidsredenen weigert contact op te nemen met deze vriendin. Daarbij valt ook op dat u wel zou overwegen K. (...) te contacteren mocht u de zekerheid hebben dat u in België mag blijven met een verblijfsstatus (CGVS II, p. 11). Gezien uw eerdere verklaring dat u naliet K. (...) te contacteren omdat u haar niet in problemen wilde brengen, ziet het CGVS niet in hoe een evolutie ten goede inzake uw persoonlijke verblijfssituatie in België ineens wel aanleiding zou zijn om uw vriendin in de Russische Federatie te contacteren. Tenslotte dient het ook opmerkelijk te worden genoemd dat u niet eens weet of uw vriendin K. (...) van haar kant heeft getracht u te contacteren dan wel informatie te bekomen over uw veiligheid (CGVS II, p. 11). Gezien deze vriendin toen zij u achterliet bij de genoemde Tsjetsjeense militair – die net betrokken was geweest bij de mishandeling van een gevangene – geheel in het ongewisse was over uw verdere lot, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij hierna pogingen zou hebben ondernomen om u te contacteren dan wel anderszins te vernemen hoe u het stelt. Echter had u er geen idee van of deze vriendin zulke stappen heeft ondernomen. U weet ook niet of deze vriendin uw werkgever had gecontacteerd, ook al heeft u tot voor kort nog contact gehad met deze werkgever. Deze en voorgaande vaststellingen leiden dan ook tot de slotsom dat u onaannemelijk weinig weet over uw agressor en dat u daarbij ook zonder aannemelijke reden geen poging heeft ondernomen om aan dit belangwekkend gebrek aan informatie te verhelpen.

Ook aangaande uw uitreis uit de Tsjetsjeense republiek en de Russische Federatie werden vaststellingen van een gebrek aan aannemelijkheid gedaan die dusdanig zijn dat verdere twijfel wordt geuit aangaande de door u verklaarde vervolgingsvrees jegens een machtige vertegenwoordiger van de Tsjetsjeense overheid. Met name blijkt uit uw verklaringen dat u uit vrees voor de invloed die uw agressor zou kunnen doen gelden, diverse initiatieven heeft ontplooid om niet traceerbaar te zijn voor uw vervolgers: zo zou u via binnenwegen hebben gereisd binnen de Tsjetsjeense republiek omdat u meende te weten dat als u via een controlepost zou passeren, hiervan een spoor van uw uitreis in een register zou worden genoteerd. Zo zou u vervolgens gedurende twee weken ondergedoken hebben geleefd op een schuiladres in Rostov, erop lettende dat u in deze periode geen gebruik zou maken van uw sociale media of telefonisch contact zou zoeken met mensen in Tsjetsjenië met een nieuwe sim-kaart, opnieuw omdat hieraan het risico verbonden was dat Tsjetsjeense militairen u op die manier op het spoor zouden kunnen komen. Zo zorgde u er ook voor dat behalve uw werkgever niemand op de hoogte is waar u zich in werkelijkheid bevindt (CGVS I, p. 11). Deze verregaande maatregelen om geen sporen na te laten staan echter haaks op de feitelijke vaststelling dat u met uw eigen internationaal paspoort heeft gereisd, hierbij gebruik makend van een luchtvaartticket dat weken op voorhand was geboekt (reservatiebevestiging TUI Travel in administratief dossier; CGVS I, p. 19). Het spreekt voor zich dat dergelijke demarche een risico inhield dat men u zou staan opwachten bij vertrek uit de Russische Federatie. U verklaarde immers zelf dat de Tsjetsjeense militair op 25 november 2021 uw binnenlands paspoort had ingehouden en op die manier toegang had tot informatie om u overal terug te vinden (CGVS I, p. 9, 13; CGVS II, p. 12). Ook verklaarde u dat dergelijke militairen zonder enig bewijs of legitieme aanleiding een strafvervolging konden initiëren tegen eender wie (CGVS I, p. 8). Tenslotte zij gewezen op de informatie die u ontvangen had dat militairen bij uw werkgever naar u waren gaan vragen, hetgeen bij u toch een toegenomen bewustzijn moet hebben teweeggebracht dat overheden bereid waren om inspanningen te leveren om u op te sporen. Gegeven deze verklaringen kan het niet aannemelijk worden genoemd dat u niettemin op de door u verklaarde wijze de Russische Federatie zou verlaten. U werd in beide persoonlijke onderhouds met het CGVS geconfronteerd met deze discrepantie. In uw eerste persoonlijk onderhoud gaf u daarbij toe dat u inderdaad bang was bij de paspoortcontrole in de luchthaven Sheremetevo in Moskou, u was met name bang dat u in opsporing was door de politie (CGVS I, p. 15-16). Deze uitleg bevestigt enkel het discrepant karakter van de door u verklaarde uitreis uit de Russische Federatie. Tijdens uw tweede persoonlijk gaf u dan weer een geheel andere invulling van uw risico-inschatting voor wat betreft uw reistraject uit de Russische Federatie. U verklaarde dit keer immers dat u ervan uitgaat dat politie niet zomaar toegang heeft tot de gegevens in de databank van luchtvaartmaatschappijen en al zeker niet op voorhand toegang heeft tot informatie van ticketboekingen. Verder gaat u er dit keer van uit dat politie slechts achteraf kan vaststellen dat u op bepaalde locaties een identiteitscontrole bent gepasseerd (CGVS II, p.11-12). Deze voorstelling van zaken laat zich alvast niet rijmen met uw eerdere verklaringen dat u wel degelijk bevreesd was dat u door de politie in opsporing was geplaatst. Voorts, gezien uw eigen regelmatige verwijzingen naar corruptie en wetteloosheid in hoofde van de Tsjetsjeense overheden, lijkt er geen reden om erop te vertrouwen dat politie of militairen geen toegang zouden zoeken tot de databanken van luchtvaartmaatschappijen indien zij werkelijk interesse zouden stellen in uw persoon.

Een verdere blijk van ongeloofwaardigheid van de door u verklaarde modaliteiten van uw uitreis uit de Tsjetsjeense republiek wordt gevonden in de vaststelling dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat u daadwerkelijk met vermijding van controleposten de Tsjetsjeense republiek heeft verlaten op 26 november 2021 (CGVS I, p. 11). Zo blijkt dat u geheel niet in staat was enige duiding te geven van het concrete tracé dat u dan zou hebben gevolgd op Tsjetsjeens grondgebied. U kwam niet verder dan de

vage melding dat u niet overal op secundaire wegen heeft gereisd en dat u enkel kon vermoeden dat u onderweg via de stad Urus Martan zou zijn gepasseerd (CGVS II, p. 2, 3). Dergelijke vaagheid in uw verklaringen kan niet aannemelijk worden genoemd. Immers blijkt uit uw verklaringen dat u dit tracé bij klaarlichte dag heeft afgelegd, in concreto enkele uren nadat u bij het ochtendgloren het appartement waar u een tijdlang was vastgehouden, had verlaten (CGVS I, p. 9, 14). Geconfronteerd met de vaagheid van uw verklaringen ter zake legde u uit dat u onderweg in shock was en dat u niet op de weg heeft gelet, dat u bovendien ook geen chauffeur bent (CGVS II, p. 3). Deze poging tot verklaring is alvast niet van aard dat ze zou verklaren dat u niet de minste indicatie kan geven van de door u gevolgde route tot buiten de republiek Tsjetsjenië. Gezien de door u geschetste uitreis in verborgenheid, met het expliciete doel geen sporen achter te laten voor uw vervolgers (CGVS I, p. 8), raakt deze vaststelling van onaannemelijkheid de kern van uw asielmotieven.

Gegeven deze vaststellingen dient te worden geoordeeld dat u alvast niet aannemelijk maakt dat u zou worden gevisieerd door een invloedrijk vertegenwoordiger van de Tsjetsjeense overheid, om welke reden dan ook.

De gedane vaststellingen van ongeloofwaardigheid hebben geen betrekking op uw verklaring dat u in het verleden reeds slachtoffer was van een seksueel delict in de Tsjetsjeense republiek (CGVS I, p. 15) en dat u als jonge vrouw uit een etnische minderheid in de Tsjetsjeense republiek het risico zou lopen slachtoffer te worden van soortgelijke misdrijven: u wijst er ter verdere verklaring op dat Tsjetsjeense mannen weten dat ze ongestraft ongewenst gedrag kunnen stellen ten aanzien van vrouwen uit etnische minderheden, omdat geweten is dat deze vrouwen niet kunnen bogen op een beschermend clannetwerk of een islamitisch geïnspireerde gedragscode (CGVS I, p. 11, 14-15; CGVS II, p. 17). U wijst er verder op dat u, in geval van ongewenste intieme contacten of de dreiging daarmee, geen enkele kans had om hiertegen bescherming te vinden in de Tsjetsjeense republiek (CGVS I, p. 18, 19; CGVS II p. 15, 17). Welnu, in deze zij er vooral op gewezen dat u gedurende 10 jaar sedert dit door u in 2011 geleden misdrijf bent blijven wonen in Grozny, Tsjetsjenië, en er een professionele carrière en een comfortabel bestaan heeft uitgebouwd, dit alles zonder dat u met vergelijkbare problemen in aanraking bent gekomen. U heeft zelfs in de periode na dit misdrijf, gedurende een jaar verbleven in Rostov om zich er ten bate van uw professionele carrière (in Grozny) bij te scholen, i.e. uw aanvullende opleiding accountancy, door u gevolgd in 2015. Na deze studie bent u alvast naar Grozny teruggekeerd om uw professionele carrière verder te zetten. Deze feitelijke vaststelling dat u doorheen de jaren heeft nagelaten zich definitief te vestigen in een ander landsdeel, wijst er toch op dat u integendeel mogelijkheden zag een persoonlijk bestaan uit te bouwen in Grozny, in de Tsjetsjeense republiek, en het leven er voor u niet ondraaglijk was, ondanks het feit dat u een jonge vrouw bent uit een etnische minderheid in de Tsjetsjeense republiek.

Het CGVS wijst er bovendien op dat u nochtans over de reële mogelijkheid beschikte zich buiten de Tsjetsjeense republiek te vestigen. Met de stad Rostov-aan-de-Don heeft u alleszins een verblijfsalternatief dat voor u praktisch, wettelijk en in alle veiligheid toegankelijk was en is. U heeft immers sedert jaren een adresregistratie in deze stad. U heeft ook gedurende een jaar verbleven in deze stad tijdens uw aanvullende opleiding accountancy in 2015. Tenslotte blijkt uit uw verklaringen ook dat u tot recent professionele activiteiten had in deze stad, ook voor uw huidige werkgever in Grozny, bij wie u nog steeds officieel in dienst bent. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u regelmatig in de regio Rostov verbleven heeft wanneer uw professionele verplichtingen u hiertoe noodzaakten (CGVS II, p. 3-4).

Ten tweede wordt vastgesteld dat u in Rostov geen vervolgingsvrees of een reëel risico op het leiden van ernstige schade aannemelijk maakt. Uit bovenstaande blijkt alvast dat u niet aannemelijk maakt dat u een ernstige vervolgingsvrees zou hebben jegens een invloedrijke Tsjetsjeense militair. U wijst er verder op dat uw moeder en u in het verleden reeds een mislukte poging tot hervestiging hebben ondernomen: in concreto hadden uw moeder en u zich in 1998 hervestigd in een dorp in de regio Stavropolskii krai maar kregen zowel uw moeder als u daar te maken met pesterijen en beledigingen omwille van jullie herkomst uit de Tsjetsjeense republiek, dusdanig dat jullie zich kort daarop genoodzaakt zagen om terug te keren naar de Tsjetsjeense republiek. Het CGVS wijst erop dat deze door u verklaarde incidenten erg lang geleden zijn gebeurd, u was op dat moment 11 jaar oud, en dat de veiligheidssituatie in die regio ernstig beïnvloed was door de geopolitieke spanningen met de toen de facto onafhankelijke Tsjetsjeense republiek. Niets wijst erop dat u soortgelijke problemen te verwachten heeft in 2022 in Rostov, hetwelk niet eens gelegen is in de Stavropolskii krai en bovendien op 800km verwijderd is van de Tsjetsjeense republiek (CGVS I, p. 14). Bovendien blijkt uit uw verklaringen zelf dat u het mogelijk acht dat de maatschappelijke attitudes ten aanzien van mensen die afkomstig zijn uit de Tsjetsjeense republiek doorheen de jaren milder zijn geworden (CGVS I, p. 16). Uw verwijzing naar het feit dat u als student in Saratov – in de periode 2004-2009 – twee maal per jaar op gesprek moest bij een medewerker van de veiligheidsdiensten omdat u afkomstig bent uit de republiek Tsjetsjenië (CGVS I, p. 20-21), kan evenmin aanzien worden als een vorm van vervolging, of aanzet daartoe, in de zin van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid, of fysieke integriteit. Ook deze gebeurtenissen zijn bovendien een geruim aantal

jaren geleden en hebben geen aanleiding gegeven tot een daadwerkelijke vervolging van uw persoon, of aanzet daartoe.

Ten derde wordt geoordeeld dat een hervestiging in Rostov voor u redelijk te noemen is. Reeds is gewezen op het feit dat u over een adresregistratie beschikt in de regio Rostov en dat u er doorheen de jaren meermaals, zowel kortstondig als langdurig, heeft verbleven. Verder blijkt dat u er de afgelopen jaren professionele activiteiten heeft ontplooid als accountant, onder andere voor uw huidige werkgever uit de Tsjetsjeense republiek. In het algemeen wordt daarbij vastgesteld dat u hoger opgeleid bent en dat u een diploma heeft dat een zekere aantrekkelijkheid heeft op de arbeidsmarkt. Uw verklaring als zou het niet makkelijk zijn om buiten de Kaukasus werk te vinden als accountant omdat mensen niet geneigd zouden zijn om hun financiële zaken over te laten aan iemand die uit de Kaukasus afkomstig is (CGVS I, p. 16), wordt daarbij weerlegd door uw eigen verklaring dat u wel degelijk diverse professionele activiteiten had als accountant in de regio Rostov (CGVS II, p. 4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg dat u wel degelijk over de mogelijkheid beschikte zich buiten de Tsjetsjeense republiek te vestigen. De vaststelling dat u, ondanks het door u voorgestelde risico als vrouw van etnisch Russische origine in Tsjetsjenië, nooit een poging heeft ondernomen zich elders te vestigen, relativeert het door u verklaarde risico. Mocht u bovendien op heden van oordeel zijn dat u het hierboven geschetste risico niet langer wil of kan verdragen, wordt erop gewezen dat u niettemin de reële mogelijkheid heeft zich buiten de Tsjetsjeense republiek te vestigen.

De door u neergelegde bewijselementen (Russische internationale paspoorten, binnenlandse paspoorten, geboorteakte, adresregistratiebewijs, schoolattesten, diploma's, eigendomsbewijzen, tewerkstellingsattest, bewijs van blanco strafblad, luchtvaartticket met reservatiebewijs) zijn niet van aard om bovenstaande argumenten te wijzigen of weerleggen. De paspoorten, binnenlandse paspoorten, geboorteakte, adresregistratiebewijs, schoolattesten, diploma's, eigendomsbewijzen, tewerkstellingsattest, en het bewijs van blanco strafblad bevestigen uw persoonlijke identiteitsgegevens, uw opleidingshistoriek, uw tewerkstelling, uw geografische herkomst uit Tsjetsjenië en uw adresregistratie in Rostov-aan-de-Don. Deze gegevens worden in bovenstaande beslissing niet in twijfel getrokken maar bevatten evenmin informatie aangaande de door u verklaarde vervolging door een invloedrijke Tsjetsjeense man met militair profiel. Voorts bevatten deze stukken geen informatie die van aard is de inschatting van het door u verklaarde risico als etnisch Russische vrouw in de Tsjetsjeense republiek om te buigen. Het door u neergelegde reisticket bevestigt uw vliegtuigreis van Rostov naar Brussel maar bevat geen informatie die vermag de vaststellingen van onaannemelijke vaagheid over uw autorit van Tsjetsjenië naar Rostov, te weerleggen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van artikel "4, 3de, 4de en 5de" van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake de minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, van de artikelen 48/3, § 2, tweede lid, en § 5, 48/5 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het twijfelbeginsel", en van "het beginsel van goed bestuur, in het bijzonder de beginselen van goede trouw, van zorgvuldigheid en van de zorgvuldige voorbereiding van de administratieve beslissingen". Tevens wijst verzoekende partij op het ontbreken "van de indiening door het CGVS van objectieve informatie met betrekking tot de controlemethoden door de Russische Federale autoriteiten op de luchthaven van Moskou" en "van het houden van rekening met objectieve informatie met betrekking tot het ontbreken van een alternatief wat betreft het binnenlandse vlucht binnen de Russische Federatie".

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2 en 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Waar verzoekende partij verwijst naar een aantal paragrafen van artikel 4 van voormelde richtlijn 2004/83/EG, dient, overeenkomstig het bepaalde in artikel 40, tweede lid van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, in samenlezing met bijlage II bij deze richtlijn, deze verwijzing te worden gelezen als verwijzing naar de overeenstemmende paragrafen in artikel 4 van deze laatste richtlijn. Dient in dit kader voorts te worden opgemerkt dat een richtlijn zich in beginsel richt tot de lidstaten. Richtlijnen dienen, om hun volle werking in de nationale rechtsorde te kunnen krijgen, door middel van nationale uitvoeringswetgeving in die rechtsorde te worden omgezet. Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie kunnen, in alle gevallen waarin de bepalingen van een richtlijn inhoudelijk gezien onvoorwaardelijk en voldoende nauwkeurig zijn dan wel rechten vastleggen die particulieren tegenover de staat kunnen doen gelden, justitiabelen zich voor de nationale rechter op die bepalingen beroepen tegenover de staat, wanneer deze hetzij verzuimd heeft de richtlijn binnen de termijn in nationaal recht om te zetten, hetzij dit op onjuiste wijze heeft gedaan.

De Raad duidt erop dat artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU bij de wet van 8 mei 2013 en de wet van 21 november 2017 werd omgezet in artikel 48/6, § 1, eerste lid, artikel 48/6, § 1, tweede lid, artikel 48/6, § 4, artikel 48/6, § 5 en artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet waardoor deze bepaling van de richtlijn niet langer over directe werking beschikken, behoudens de verplichting tot richtlijnconforme interpretatie (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2012-2013, nr. 2555/001, p. 14-15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2016-2017, nr. 2548/001, p. 29-49). De schending van voormeld artikel van de richtlijn 2011/95/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

Met de inhoud en de toepassing van de voormelde artikelen van de Vreemdelingenwet wordt, in zoverre deze van toepassing zijn op verzoekende partij, in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.4. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en)

en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.5. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij bij een terugkeer naar de Russische Federatie vreest vervolgd te worden door een Tsjetsjeense militair met invloed die een poging tot seksueel ongewenst gedrag jegens haar heeft ondernomen (notities CGVS d.d. 27/01/2022, p. 7-8). Zij meent tevens als vrouw van Russische origine geen kans te maken op bescherming tegen soortgelijke misdrijven in de Tsjetsjeense republiek (notities CGVS d.d. 27/01/2022, p. 14).

2.2.6. De Raad wijst er vooreerst op dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij beweerde vrees voor vervolging door een Tsjetsjeense militair. Meer bepaald wordt er dienaangaande door verwerende partij op gewezen dat (i) zij onaannemelijk weinig weet over deze Tsjetsjeense militair, terwijl zij en haar vriendin nochtans gedurende ongeveer anderhalf uur zouden hebben geconverseerd met deze persoon voordat diens security een gevangene binnenbracht; (ii) zij ook via haar vriendin K. onaannemelijk weinig informatie heeft bekomen over deze Tsjetsjeense militair; (iii) zij ook nagelaten heeft om sedert 25 november 2021 nog contact op te nemen met haar vriendin K. en evenmin weet of haar vriendin K. van haar kant geprobeerd heeft haar te contacteren dan wel informatie te bekomen over haar veiligheid; (iv) ook haar uitreis uit de Tsjetsjeense republiek en de Russische Federatie niet aannemelijk is, nu immers enerzijds blijkt dat zij uit vrees voor de invloed die haar agressor zou kunnen doen gelden diverse initiatieven ontplooidde om niet traceerbaar te zijn voor haar vervolgers, doch anderzijds vervolgens wel met haar eigen internationaal paspoort reisde, hierbij gebruik makend van een luchtvaartticket dat weken op voorhand was geboekt, hetgeen haaks staat op de maatregelen die zij nam om geen sporen na te laten; en (v) de geloofwaardigheid van de door haar verklaarde modaliteiten van haar uitreis uit de Tsjetsjeense republiek verder ondermijnd wordt door de vaststelling dat zij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat zij daadwerkelijk met vermijding van controleposten de Tsjetsjeense republiek heeft verlaten op 26 november 2021, nu zij geheel niet in staat blijkt te zijn enige duiding te geven van het concrete tracé dat zij dan zou hebben gevolgd op Tsjetsjeens grondgebied.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.7. Inzake de bemerking van verzoekende partij dat de commissaris-generaal "*niet op geldige wijze stelt, dat de verzoekende partij vóór haar vlucht uit de Russische Federatie, in Tsjetsjenië, de Republiek waar zij is geboren, woonde*", bemerkt de Raad evenwel dat nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij zou zijn uitgegaan van een foute voorstelling van de feiten. Uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij tot aan het incident op 25 november 2021, de reden waarom zij haar land van herkomst diende te ontvluchten, in Grozny, Tsjetsjenië, woonde en dat zij na het incident naar Rostov vluchtte, waar zij gedurende een drietal weken onderdook om vervolgens op 15 december 2021 de Russische Federatie te ontvluchten per vliegtuig, vanuit de luchthaven van Rostov en via Moskou (notities CGVS d.d. 27/01/2022, p. 15). Dit wordt ook als zodanig weergegeven in de bestreden beslissing.

2.2.8. Waar verzoekende partij opwerpt dat zij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud "*bepaalde details over haar vlucht uit de Tsjetsjeense Republiek (heeft) verstrekt*", dat het dan ook onjuist is om te stellen dat zij geen enkele aanwijzing kon aangeven betreffende de gevolgde route om Tsjetsjenië te verlaten en dat ook rekening gehouden moet worden met het feit dat zij op dat moment extreem gestrest

was en verder geen aandacht besteedde aan de gevolgde route, stelt de Raad evenwel vast dat verzoekende partij enkel kon vertellen dat zij vermoedde via Urus-Martan te zijn gereisd en dat zij nadat zij Tsjetsjenië hadden verlaten de N28-autoweg hadden genomen (notities CGVS d.d. 09/02/2022, p. 2-3). Echter kon zij verder niets vertellen over het traject via hetwelk zij Tsjetsjenië zou hebben verlaten, hetgeen haar bewering Tsjetsjenië te hebben verlaten met vermijding van controleposten danig ondergraaft. De loutere uitleg dat zij gestrest was volstaat niet om haar vage verklaringen dienaangaande te verklaren. Immers wordt hieromtrent in de bestreden beslissing reeds terecht opgemerkt dat deze uitleg niet volstaat om te verklaren dat zij niet de minste indicatie kan geven van de door haar gevolgde route tot buiten de republiek Tsjetsjenië. Zij het overigens bemerkt dat in de door haar omschreven omstandigheden – zij trachtte Tsjetsjenië te verlaten in verborgenheid, met het expliciete doel geen sporen achter te laten voor haar vervolgers – van haar net een verhoogde alertheid mag worden verwacht wat betreft de gevolgde route teneinde eventuele risico's op ontdekking op te merken.

2.2.9.1. In verband met het gegeven dat zij de Russische Federatie heeft verlaten met haar eigen internationaal paspoort, hierbij gebruik makend van een luchtvaartticket dat weken op voorhand was geboekt, betoogt verzoekende partij dat de commissaris-generaal niet aantoonde dat de Russische federale autoriteiten, aanwezig op de luchthaven Sheremetevo in Moskou, over interne informatie zouden beschikken van de luchtvaartmaatschappijen en met betrekking tot de passagiers. Ook de stelling dat gezien de corruptie die in Tsjetsjenië heerst, er geen reden is om aan te nemen dat de militairen of de politie niet zouden proberen toegang te krijgen tot de databases van de luchtvaartmaatschappijen om haar te vinden, wordt niet ondersteund door objectieve, nauwkeurige en betrouwbare informatie. Derhalve toont verwerende partij op geen enkele manier aan dat zij zich blootstelde aan arrestatie door de Russische federale autoriteiten. Verzoekende partij benadrukt nog dat zij op geen enkel moment verklaard heeft officieel te worden gezocht door de Tsjetsjeense en/of Russische federale autoriteiten.

2.2.9.2. De Raad stelt evenwel vast dat verzoekende partij eraan voorbijgaat dat zij tijdens haar eerste persoonlijk onderhoud zelf aangaf dat zij bang was bij de paspoortcontrole in de luchthaven Sheremetevo in Moskou, en met name bang was dat zij in opsporing was door de politie (notities CGVS d.d. 27/01/2022, p. 15-16). Dat zij eerst verregaande maatregelen neemt om geen sporen na te laten, om vervolgens met haar eigen internationaal paspoort te reizen, bovendien gebruik makend van een luchtvaartticket dat reeds weken op voorhand was geboekt, is dan ook allerminst logisch. Dit geldt des te meer gezien het tijdsverloop van drie weken tussen het incident met de Tsjetsjeense militair en haar vertrek uit de Russische Federatie, waardoor deze persoon, die over haar binnenlands paspoort beschikte en aldus haar identiteit kende, ruimschoots de tijd had om stappen te ondernemen teneinde haar op te sporen. Bovendien merkt de Raad hierbij nog op dat uit haar verklaringen blijkt dat de in haar binnenlands paspoort vermelde woonplaatsregistratie (*propiska*) een adres in Rostov betrof (notities CGVS d.d. 27/01/2022, p. 14). In het licht van haar verklaring dat de Tsjetsjeense militair haar binnenlandse paspoort had ingehouden, en aldus over deze informatie beschikte, is het des te treffender dat zij het risico zou nemen om onder haar eigen identiteit een vlucht te nemen naar Moskou vanaf de luchthaven van Rostov (notities CGVS, p. 27/01/2022, p. 15), een voor de hand liggende plaats om haar te zoeken gezien zij hier haar *propiska* heeft. Dat zij nadien tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud, en in haar verzoekschrift, het risico tracht te minimaliseren, doet aan voorgaande vaststelling geen enkele afbreuk. In de bestreden beslissing wordt terecht gemotiveerd dat waar verzoekende partij tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud aangeeft dat zij ervan uitging dat de politie niet zomaar toegang heeft tot de gegevens in de databank van luchtvaartmaatschappijen en al zeker niet op voorhand toegang heeft tot informatie van ticketboekingen, en dat de politie slechts achteraf kan vaststellen dat zij op bepaalde locaties een identiteitscontrole is gepasseerd, deze voorstelling van zaken zich vooreerst niet laat rijmen met haar eerdere verklaringen dat zij wel degelijk bevreesd was dat zij door de politie in opsporing was geplaatst en dat er verder, gezien haar eigen regelmatige verwijzingen naar corruptie en wetteloosheid in hoofde van de Tsjetsjeense overheden, er geen reden lijkt te zijn om erop te vertrouwen dat politie of militairen geen toegang zouden zoeken tot de databanken van luchtvaartmaatschappijen indien zij werkelijk interesse zouden stellen in haar persoon. Bovendien wees verzoekende partij later tijdens haar tweede persoonlijk onderhoud nog zelf op de eenvoud waarmee men personen die gezocht worden door de Tsjetsjeense autoriteiten kan overzetten naar een federale lijst (notities CGVS d.d. 09/02/2022, p. 12). Ook in haar verzoekschrift benadrukt verzoekende partij nogmaals dat de Tsjetsjeense autoriteiten uitstekende betrekkingen onderhouden met de Russische federale autoriteiten en de bevoegdheid hebben om desgewenst op het hele grondgebied van de Russische Federatie in te grijpen, waarbij zij verwijst naar een EASO-rapport van augustus 2018. De wijze waarop verzoekende partij de Russische Federatie heeft verlaten valt dan ook allerminst te verenigen met de door haar beweerde vrees voor een Tsjetsjeense militair.

2.2.10. Daar waar verzoekende partij haar gebrekkige kennis over de Tsjetsjeense militair tracht te vergoelijken door de uitleg dat haar vriendin K. haar van tevoren had aangegeven dat hij zijn identiteit niet wilde bekendmaken, dat zij geen enkele militaire ervaring heeft en dat het dan ook absurd is om van haar te verwachten dat zij zou kunnen specificeren hoeveel sterren er op het uniform van deze militair stonden en dat het ten slotte in Tsjetsjenië niet gebruikelijk is dat een vrouw in het bijzijn van militairen vragen stelt, bemerkt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissing reeds wordt opgemerkt dat deze poging tot verklaring geen afdoende uitleg biedt waarom zij helemaal niets heeft vernomen dan wel waargenomen omtrent deze persoon binnen deze tijdspanne van anderhalf uur van nabije informatie-uitwisseling. Gezien verzoekende partij toch enige tijd met deze persoon heeft doorgebracht, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij meer details zou kunnen vertellen. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing de pertinente vaststelling gedaan dat zij ook via haar vriendin K. niet getracht heeft om meer informatie te bekomen over deze persoon, terwijl haar vriendin K. nochtans al zakelijke contacten met deze man had in die zin dat hij voorafgaand interesse had geuit om via haar immobiliën te kopen in Moskou waar ze als immobiliënagent werkzaam was en dan ook verwacht mag worden dat K. de officiële identiteit dan wel professionele hoedanigheid van deze man zou kennen, en verzoekende partij het bovendien zelf voor mogelijk houdt dat K. de officiële naam van deze persoon kent. Deze desinteresse in hoofde van verzoekende partij aangaande de identiteit van deze persoon valt geenszins te verenigen met de door haar beweerde vrees voor deze persoon, nu deze informatie haar immers zou toelaten een correcte inschatting te maken van haar eigen veiligheidstoestand en in hoeverre deze persoon personen of middelen kan inzetten om haar te viseren.

2.2.11.1. Verder tracht verzoekende partij het feit dat zij geen contact meer heeft opgenomen met haar vriendin K., alsook het feit dat K. van haar kant evenmin stappen ondernam om contact te zoeken met verzoekende partij, te verklaren door veiligheidsoverwegingen.

2.2.11.2. De Raad bemerkt evenwel dat dienaangaande door verwerende partij terecht op het volgende wordt gewezen: *“In dit kader is het trouwens ook van belang erop te wijzen dat u heeft nagelaten om sedert 25 november 2021 nog contact op te nemen met uw vriendin K. (...) (CGVS I, p. 9; CGVS II, p. 11). Ter verklaring gaf u aan dat u haar niet in problemen wilde brengen door haar te contacteren. Nochtans blijkt uit uw verklaringen dat u sedert 25 november 2021 nog diverse malen contact had met uw werkgever, M. K. (...): u heeft hem daarbij ingelicht over uw probleem met de genoemde militair, u heeft met hem ook overlegd over uw opties sedertdien, inbegrepen de optie om asiel te vragen in transit in de luchthaven van Brussel, u heeft hem tenslotte ook ingelicht over uw verblijf in een gesloten opvangcentrum in België (CGVS I, p. 8, 9, 12-13; CGVS II, p. 7). Gegeven deze vaststellingen strekt het dan ook tot verbazing dat u om veiligheidsredenen weigert contact op te nemen met deze vriendin. Daarbij valt ook op dat u wel zou overwegen K. (...) te contacteren mocht u de zekerheid hebben dat u in België mag blijven met een verblijfsstatus (CGVS II, p. 11). Gezien uw eerdere verklaring dat u naliët K. (...) te contacteren omdat u haar niet in problemen wilde brengen, ziet het CGVS niet in hoe een evolutie ten goede inzake uw persoonlijke verblijfssituatie in België ineens wel aanleiding zou zijn om uw vriendin in de Russische Federatie te contacteren. Tenslotte dient het ook opmerkelijk te worden genoemd dat u niet eens weet of uw vriendin K. (...) van haar kant heeft getracht u te contacteren dan wel informatie te bekomen over uw veiligheid (CGVS II, p. 11). Gezien deze vriendin toen zij u achterliet bij de genoemde Tsjetsjeense militair – die net betrokken was geweest bij de mishandeling van een gevangene – geheel in het ongewisse was over uw verdere lot, kan redelijkerwijze verwacht worden dat zij hierna pogingen zou hebben ondernomen om u te contacteren dan wel anderszins te vernemen hoe u het stelt. Echter had u er geen idee van of deze vriendin zulke stappen heeft ondernomen. U weet ook niet of deze vriendin uw werkgever had gecontacteerd, ook al heeft u tot voor kort nog contact gehad met deze werkgever. Deze en voorgaande vaststellingen leiden dan ook tot de slotsom dat u onaannemelijk weinig weet over uw agressor en dat u daarbij ook zonder aannemelijke reden geen poging heeft ondernomen om aan dit belangwekkend gebrek aan informatie te verhelpen.”.*

De loutere herhaling dat zij haar vriendin K. niet in gevaar wilde brengen, biedt dan ook geen soelaas.

2.2.12. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat verwerende partij dient te worden bijgetreden in haar conclusie dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt te worden gevisieerd door een invloedrijk vertegenwoordiger van de Tsjetsjeense overheid.

2.2.13. Wat betreft daarnaast de verklaring van verzoekende partij dat zij in het verleden reeds slachtoffer was van een seksueel delict in de Tsjetsjeense republiek en dat zij als jonge vrouw uit een etnische minderheid in de Tsjetsjeense republiek het risico loopt slachtoffer te worden van soortgelijke misdrijven, duidt de Raad erop dat verwerende partij dienaangaande volgende pertinente vaststellingen doet in de

bestreden beslissing: "Welnu, in deze zij er vooral op gewezen dat u gedurende 10 jaar sedert dit door u in 2011 geleden misdrijf bent blijven wonen in Grozny, Tsjetsjenië, en er een professionele carrière en een comfortabel bestaan heeft uitgebouwd, dit alles zonder dat u met vergelijkbare problemen in aanraking bent gekomen. U heeft zelfs in de periode na dit misdrijf, gedurende een jaar verbleven in Rostov om zich er ten bate van uw professionele carrière (in Grozny) bij te scholen, i.e. uw aanvullende opleiding accountancy, door u gevolgd in 2015. Na deze studie bent u alvast naar Grozny teruggekeerd om uw professionele carrière verder te zetten. Deze feitelijke vaststelling dat u doorheen de jaren heeft nagelaten zich definitief te vestigen in een ander landsdeel, wijst er toch op dat u integendeel mogelijkheden zag een persoonlijk bestaan uit te bouwen in Grozny, in de Tsjetsjeense republiek, en het leven er voor u niet ondraaglijk was, ondanks het feit dat u een jonge vrouw bent uit een etnische minderheid in de Tsjetsjeense republiek.

Het CGVS wijst er bovendien op dat u nochtans over de reële mogelijkheid beschikte zich buiten de Tsjetsjeense republiek te vestigen. Met de stad Rostov-aan-de-Don heeft u alleszins een verblijfsalternatief dat voor u praktisch, wettelijk en in alle veiligheid toegankelijk was en is. U heeft immers sedert jaren een adresregistratie in deze stad. U heeft ook gedurende een jaar verbleven in deze stad tijdens uw aanvullende opleiding accountancy in 2015. Tenslotte blijkt uit uw verklaringen ook dat u tot recent professionele activiteiten had in deze stad, ook voor uw huidige werkgever in Grozny, bij wie u nog steeds officieel in dienst bent. Uit uw verklaringen blijkt ook dat u regelmatig in de regio Rostov verbleven heeft wanneer uw professionele verplichtingen u hiertoe noodzaakten (CGVS II, p. 3-4).

Ten tweede wordt vastgesteld dat u in Rostov geen vervolgingsvrees of een reëel risico op het leiden van ernstige schade aannemelijk maakt. Uit bovenstaande blijkt alvast dat u niet aannemelijk maakt dat u een ernstige vervolgingsvrees zou hebben jegens een invloedrijke Tsjetsjeense militair. U wijst er verder op dat uw moeder en u in het verleden reeds een mislukte poging tot hervestiging hebben ondernomen: in concreto hadden uw moeder en u zich in 1998 hervestigd in een dorp in de regio Stavropolskii krai maar kregen zowel uw moeder als u daar te maken met pesterijen en beledigingen omwille van jullie herkomst uit de Tsjetsjeense republiek, dusdanig dat jullie zich kort daarop genoodzaakt zagen om terug te keren naar de Tsjetsjeense republiek. Het CGVS wijst erop dat deze door u verklaarde incidenten erg lang geleden zijn gebeurd, u was op dat moment 11 jaar oud, en dat de veiligheidssituatie in die regio ernstig beïnvloed was door de geopolitieke spanningen met de toen de facto onafhankelijke Tsjetsjeense republiek. Niets wijst erop dat u soortgelijke problemen te verwachten heeft in 2022 in Rostov, hetwelk niet eens gelegen is in de Stavropolskii krai en bovendien op 800km verwijderd is van de Tsjetsjeense republiek (CGVS I, p. 14). Bovendien blijkt uit uw verklaringen zelf dat u het mogelijk acht dat de maatschappelijke attitudes ten aanzien van mensen die afkomstig zijn uit de Tsjetsjeense republiek doorheen de jaren milder zijn geworden (CGVS I, p. 16). Uw verwijzing naar het feit dat u als student in Saratov – in de periode 2004-2009 – twee maal per jaar op gesprek moest bij een medewerker van de veiligheidsdiensten omdat u afkomstig bent uit de republiek Tsjetsjenië (CGVS I, p. 20-21), kan evenmin aanzien worden als een vorm van vervolging, of aanzet daartoe, in de zin van een intentionele bedreiging van uw leven, vrijheid, of fysieke integriteit. Ook deze gebeurtenissen zijn bovendien een geruim aantal jaren geleden en hebben geen aanleiding gegeven tot een daadwerkelijke vervolging van uw persoon, of aanzet daartoe.

Ten derde wordt geoordeeld dat een hervestiging in Rostov voor u redelijk te noemen is. Reeds is gewezen op het feit dat u over een adresregistratie beschikt in de regio Rostov en dat u er doorheen de jaren meermaals, zowel kortstondig als langdurig, heeft verbleven. Verder blijkt dat u er de afgelopen jaren professionele activiteiten heeft ontplooid als accountant, onder andere voor uw huidige werkgever uit de Tsjetsjeense republiek. In het algemeen wordt daarbij vastgesteld dat u hoger opgeleid bent en dat u een diploma heeft dat een zekere aantrekkelijkheid heeft op de arbeidsmarkt. Uw verklaring als zou het niet makkelijk zijn om buiten de Kaukasus werk te vinden als accountant omdat mensen niet geneigd zouden zijn om hun financiële zaken over te laten aan iemand die uit de Kaukasus afkomstig is (CGVS I, p. 16), wordt daarbij weerlegd door uw eigen verklaring dat u wel degelijk diverse professionele activiteiten had als accountant in de regio Rostov (CGVS II, p. 4).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt bijgevolg dat u wel degelijk over de mogelijkheid beschikte zich buiten de Tsjetsjeense republiek te vestigen. De vaststelling dat u, ondanks het door u voorgestelde risico als vrouw van etnisch Russische origine in Tsjetsjenië, nooit een poging heeft ondernomen zich elders te vestigen, relativeert het door u verklaarde risico. Mocht u bovendien op heden van oordeel zijn dat u het hierboven geschetste risico niet langer wil of kan verdragen, wordt erop gewezen dat u niettemin de reële mogelijkheid heeft zich buiten de Tsjetsjeense republiek te vestigen."

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

Waar verzoekende partij opwerpt dat zij in 2011 slechts 14 à 15 jaar oud was en dan ook niet de mogelijkheid had om te vluchten, duidt de Raad erop dat dit feitelijke grondslag mist, nu verzoekende partij, geboren op 4 april 1987 (notities CGVS d.d. 27/01/2022, p. 3), toen reeds 23 à 24 jaar oud was.

In zoverre verzoekende partij nog meent dat een hervestiging in Rostov geenszins mogelijk is aangezien zij hier haar *propiska* had en zij er dan ook gemakkelijk kan worden opgespoord door zowel de Tsjetsjeense autoriteiten als de Russische federale autoriteiten, bemerkt de Raad evenwel dat uit het voorgaande is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar bewering geïseerd te worden door een Tsjetsjeense militair. Uit niets blijkt dan ook dat zij problemen kent met de Tsjetsjeense en/of Russische autoriteiten en door hen gezocht wordt.

2.2.14. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opwerpt dat bij twijfel aan verzoekende partij het voordeel van de twijfel dient te worden gegeven, stelt de Raad vast dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat het relaas nauwgezet werd geanalyseerd teneinde te kunnen oordelen of de voorgehouden feiten op waarheid berusten. Verwerende partij concludeerde om bovenstaande redenen terecht dat het asielrelaas in kwestie een ongeloofwaardig karakter kent waardoor enige twijfel niet aan de orde is.

2.2.15. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het door verzoekende partij voorgehouden asielrelaas en dat zij voor wat betreft het door haar aangehaalde risico als vrouw van etnisch Russische origine in Tsjetsjenië, nog daargelaten de vaststelling dat dit risico dient te worden gerelativeerd, beschikt over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief elders in de Russische Federatie, buiten Tsjetsjenië. Met toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet is er geen behoefte aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt. Er dient dan ook te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

2.2.16. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten (administratief dossier, stuk 5), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhoudsop het Commissariaat-generaal d.d. 27 januari 2022 en 9 februari 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.17. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofdte van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT